

Η διάνοιξη της πολφικής κοιλότητας κατά την ενδοδοντική θεραπεία.

Νέα ερευνητικά δεδομένα.

Μ. Καλύβα

Περίληψη

Η ιδανική κοιλότητα πρόσβασης διευκολύνει την καλή ορατότητα και την εντόπιση των στομίων όλων των ριζικών σωλήνων. Σκοπός της είναι ο πλήρης χημικομηχανικός καθαρισμός του περιεχομένου του μυλικού θαλάμου και του συστήματος των ριζικών σωλήνων, με την μέγιστη δυνατή διατήρηση των υγιών οδοντικών ιστών.

Η κλασσική κοιλότητα πρόσβασης οδηγεί σε πλήρη αποστέγαση του μυλικού θαλάμου και κωνική προπαρασκευή των στομίων των ριζικών σωλήνων ώστε να επιτυγχάνεται ευθεία πρόσβαση σε αυτούς και να εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη επεξεργασία του ακρορριζικού τριτημορίου τους.

Η αφαίρεση οδοντικών ουσιών μυλικά της πολφικής κοιλότητας και γύρω από τα στόμια των ριζικών σωλήνων μπορεί να υπονομεύσει την αντοχή του δοντιού στα κατάγματα όταν αυτό φορτίζεται λειτουργικά.

Σήμερα προτείνονται τροποποιήσεις στο σχεδιασμό της κοιλότητας πρόσβασης για να μειωθεί η αποκοπή υγιών οδοντικών ιστών. Η λεγόμενη «συντηρητική» (CEC: conservative endodontic cavity) και υπερ-συντηρητική (UEC: ultraconservative) κοιλότητα πρόσβασης διατηρεί μέρος της οροφής του μυλικού θαλάμου και της οδοντίνης του αυχένα σε αντίθεση με την «κλασσική» (TEC: traditional endodontic cavity).

Σύγχρονες ερευνητικές εργασίες εκτιμούν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα των CEC και UEC σε σύγκριση με την TEC για διαφορετικές ομάδες δοντιών σε ότι αφορά στην αλλαγή της μορφολογίας των ριζικών σωλήνων, του όγκου της οδοντίνης που αφαιρείται, της επιφάνειας των τοιχωμάτων που δεν παρασκευάζονται από τα μικροεργαλεία και το μέγεθος της δύναμης κατά την λειτουργική φόρτιση η οποία οδηγεί σε κάταγμα της μύλης.

Τα αποτελέσματα των μελετών αυτών είναι πιθανό να οδηγήσουν στην ανάγκη για επανεξέταση των αρχών παρασκευής της κοιλότητας πρόσβασης.